

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 11CoCsp/14/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6220200385
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Ján Gandžala, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6220200385.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ing. Jána Gandžalu, PhD. a sudcov JUDr. Renáty Deákovej a JUDr. Jozefa Zlochu, v spore žalobcu PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpeného spoločnosťou Advokátska kancelária JUDr. Peter Kováč, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 01 Bratislava, IČO: 36 857 033, proti žalovanému Bc. N. S., nar. XX. marca XXXX, s miestom podnikania C. XXX/XX, XXX XX C. J., IČO: 47 103 655, o zaplatenie sumy 5.131,60 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš č.k. 12Csp/23/2020-85 zo dňa 10. novembra 2020 takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Veľký Krtíš vo výroku, ktorým žalobu vo zvyšnej časti zamietol (druhý výrok) a v závislom výroku o nároku na náhradu trov konania (tretí výrok) p o t v r d z u j e .

II. Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

1. 1. Okresný súd Veľký Krtíš (ďalej aj „okresný súd“, resp. „súd prvej inštancie“, event. „prvoinštančný súd“) rozsudkom č.k. 12Csp/23/2020-85 zo dňa 10.novembra 2020 (ďalej len „napadnutý rozsudok“ alebo „napadnuté rozhodnutie“) uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 4.402,- Eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne z uvedenej istiny od 02. novembra 2016 do zaplatenia (prvý výrok) a vo zvyšnej časti žalobu zamietol (druhý výrok). Žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 71,56 % (tretí výrok).

1. 2. V úvode odôvodnenia rozhodnutia súd prvej inštancie konštatoval, že žalobca sa žalobou doručenou dňa 2. marca 2020 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy vo výške 5.131,60 Eur spolu s príslušenstvom z titulu neuhradeného zostatku úveru. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 22. júna 2015 uzatvoril so žalovaným zmluvu o úvere č. XXXXXX, na základe ktorej mu bol poskytnutý úver vo výške 7.296,- Eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v 48 mesačných splátkach po 152,- Eur. Žalovaný sa dostal do omeškania s úhradou splátok úveru a napriek predchádzajúcemu upozorneniu o oprávnení veriteľa zosplatiť úver, žalovaný dlhované splátky neuhradil. Ku dňu 1. novembra 2016 sa preto stali všetky splátky splatnými. Žalovaná suma pozostáva z neuhradených splátok vo výške 4.402,- Eur a zmluvnej pokuty vo výške 2 x 364,80 Eur. Žalobca si súčasne uplatnil nárok na zaplatenie zákonného úroku z omeškania vo výške 9 % ročne.

1. 3. V ďalšej časti odôvodnenia rozhodnutia súd prvej inštancie konštatoval, že záväzkový vzťah, ktorý vznikol medzi stranami sporu na základe zmluvy o revolvingovom úvere je vzťahom obchodnoprávnym, a to vzhľadom k tomu, že vznikol medzi dvomi podnikateľskými subjektmi pri uskutočňovaní ich podnikateľskej činnosti a úver bol poskytnutý za účelom uspokojovania podnikateľských potrieb žalovaného. Ustálil, že predmetná zmluva bola uzatvorená v súlade s ustanovením § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „Obchodný zákonník“) a obsahovala všetky podstatné náležitosti vyžadované pre jej platnosť.

1. 4. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania zistil, že žalovaný uhradil 19 splátok v celkovej výške 2.894,- Eur. Po oboznámení sa so skutkovými okolnosťami prejednávanej veci, obsahom uvedenej zmluvy ako aj pripojených listín, dospel k záveru, že žaloba žalobcu je po stránke skutkovej aj právnej, čo sa týka žalovanej istiny vo výške 4.402,- Eur, dôvodná. V tejto časti žalobe žalobcu vyhovel.

1. 5. Žalobu zamietol v časti uplatnenej zmluvnej pokuty vo výške 2 x 364,80 Eur, t.j. spolu 729,60 Eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % zo sumy 729,60 Eur. Žalobca si uplatnil nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty s poukazom na čl. 12., bod 12.1 zmluvy, z ktorého ustanovenia je zrejmá výška zmluvnej pokuty vo výške 5 % z celkovej istiny úveru, ako aj porušenie povinnosti, na ktorú je viazaná - omeškanie s úhradou splátky viac ako 15 dní. Žalobca faktúrou č. XXXXXXXXXX zo dňa 18. septembra 2016 fakturoval zmluvnú pokutu vo výške 5 % z celkovej výšky pôžičky, a teda vo výške 364,80 Eur za omeškanie splátky úveru č. 14. Faktúrou č. XXXXXXXXXX zo dňa 16. októbra 2016 fakturoval zmluvnú pokutu v rovnakej výške za omeškanie so splátkou č. 15. Zo splátkového kalendára mal súd prvej inštancie za to, že splátka č. 14 mala byť splatná dňa 31. augusta 2016 a splátka č. 15 dňa 30. septembra 2016. Z prehľadu úhrad žalovaného je zrejmé, že splátku č. 14 žalovaný uhradil dňa 3. augusta 2016 vo výške 152,- Eur a splátku č. 15 žalovaný uhradil dňa 28. septembra 2016 vo výške 152,- Eur. S týmito splátkami nebol žalovaný v omeškaní, a preto žalovanému nevzniklo právo na účtovanie zmluvnej pokuty, preto žalobu v tejto časti zamietol.

1. 6. Prvoinštančný súd ďalej konštatoval, že žalovaný sa dostal do omeškania s plnením peňažného záväzku a preto žalobcovi k priznanej istine priznal i úrok z omeškania (v súlade s ustanovením § 369 Obchodného zákonníka v spojení s Nariadením vlády Slovenskej republiky č. 21/2013 Z.z.) vo výške 9 % ročne odo dňa nasledujúceho po dni zosplatenia, t.j. od 02. novembra 2016 do zaplatenia.

1. 7. Rozhodnutie o trovách konania súd prvej inštancie odôvodnil poukazom na ustanovenia § 255 ods. 2 a § 262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“). Keďže žalobca sa domáhal zaplatenia sumy 5.131.60 Eur a jeho žalobe vyhovel v časti istiny vo výške 4.402,- Eur, úspech žalobcu predstavuje 85,78 % a úspech žalovaného 14,22 %. Žalobca mal teda vo veci čistý úspech vo výške 71,56 % a preto priznal žalobcovi proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v takomto rozsahu.

2. 1. Proti rozsudku súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým žalobu vo zvyšnej časti zamietol (druhý výrok) a v závislom výroku o nároku na náhradu trov konania (tretí výrok) podal žalobca (ďalej aj „odvolateľ“) v zákonom stanovenej lehote odvolanie, v ktorom navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmenil tak, aby jeho žalobe vyhovel aj v časti o zaplatenie sumy 729,60 Eur, a aby mu priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Odvolanie právne odôvodnil poukazom na ustanovenie § 365 ods.1 písm. d), f) a h) C.s.p.

2. 2. V odôvodnení odvolania uviedol, že splátku č. 14 splatnú dňa 31. augusta 2016 uhradil žalovaný v časti 6,- Eur dňa 3. augusta 2016 a zvyšnú časť splátky v sume 146,- Eur uhradil až dňa 28. septembra 2016, a teda bol v omeškaní 28 dní. Rovnako aj v prípade splátky č. 15 splatnej dňa 30. septembra 2016 žalovaný uhradil časť splátky vo výške 6,- Eur dňa 28. septembra 2016 a zvyšnú časť vo výške 146,- Eur uhradil dňa 24. novembra 2016. S plnením splátky č. 15 bol žalovaný v omeškaní 55 dní. V tejto súvislosti poukázal aj na výpis z karty klienta, z ktorej majú vyplývať ním tvrdené skutočnosti. Na základe uvedeného mal za to, že žalovaný nespĺnil riadne a včas povinnosť uhradiť splátku č. 14, a preto si oprávnenne uplatnil nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty. V závere odvolania žalobca poukázal na ustanovenie § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

3. Žalovaný sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

4. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.) vec preskúmal v rozsahu určenom ustanoveniami § 379, § 380 a 381 C.s.p., bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 C.s.p. a contrario s použitím § 219 ods. 3 C.s.p. a rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti podľa § 387 ods. 1, 2 C.s.p. ako vecne správny potvrdil.

5. 1. Podľa § 387 ods. 1 C. s. p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

5. 2. Podľa § 387 ods. 2 C. s. p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

6. Po oboznámení sa s obsahom spisu a po preskúmaní odvolaním napadnutého rozhodnutia prvoinštančného súdu a konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo odvolací súd konštatuje, že rozhodnutie súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutej časti je vecne správne. Odvolací súd sa v zmysle § 387 ods. 2 C.s.p. v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, ktoré je dostatočne podrobné, jasné, zrozumiteľné ako aj presvedčivé a vysporiada sa so všetkými relevantnými skutkovými a právnymi otázkami, a teda spĺňa zákonné kritériá odôvodnenia dané ustanovením § 220 ods. 2 C.s.p. Z dôvodu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný, pri posudzovaní veci sa zaoberal len relevantnými námietkami uvedenými v odvolaní.

7. 1. V súvislosti s odvolacou námietkou žalobcu, že žalovaný bol v omeškaní s úhradou splátky č. 14 a splátky č. 15 je nevyhnutné v prvom rade uviesť, že v civilnom sporovom konaní platí koncentračná zásada, ktorou sa rozumie povinnosť strán sporu uplatniť prostriedky procesnej obrany a prostriedky procesného útoku včas, a teda najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí.

7. 2. Uvedená odvolacia argumentácia žalobcu nemôže obstáť, keďže tento mal objektívne možnosť už v priebehu prvoinštančného konania (v rámci realizácie prostriedkov procesného útoku) uplatniť svoje tvrdenia o omeškaní žalovaného a tieto tvrdenia podporiť dôkazmi. Žalobcovi totiž nič nebránilo predložiť súdu okrem faktúr aj kartu klienta, na ktorú poukazuje až v odvolaní, z ktorej majú vyplývať ním tvrdené skutočnosti, a teda, že žalovaný bol s časťou splátky č. 14 splatnou dňa 31. augusta 2016 v omeškaní 28 dní a s časťou splátky č. 15 splatnou dňa 30. septembra 2016 v omeškaní 55 dní.

7. 3. Žalobca spolu so žalobou predložil súdu listinný dôkaz - prehľad platieb, založený v súdnom spise na čl. 12, z ktorého vyplýva záver vyslovený súdom prvej inštancie, a teda, že splátka splatná dňa 31. augusta 2016 bola žalovaným v celom rozsahu, t.j. vo výške 152,- Eur, uhradená dňa 03. augusta 2016 a splátku vo výške 152,- Eur splatnú dňa 30. septembra 2016 žalovaný uhradil dňa 28. septembra 2016.

7. 4. Žalobca má v konaní v prvom rade povinnosť tvrdenia, na ktorú nadväzuje povinnosť predložiť dôkazy na preukázanie týchto tvrdení. Súd prvej inštancie rozhodol len na základe žalobcom predložených listinných dôkazov, keďže žalovaný bol v celom konaní nečinný. Ak teda žalobca už v podanej žalobe tvrdil, že mu vznikol nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty za omeškanie žalovaného s úhradou úverových splátok, mohol a mal tieto svoje tvrdenia podložiť tými dôkazmi, na ktoré poukázal v odvolaní, z ktorých by súd prvej inštancie mohol dospieť k iným skutkovým a právnym záverom. Keďže však prostriedky procesného útoku uplatnil žalobca až počas odvolacieho konania, ide v zmysle ustanovenia § 366 C.s.p. o neakceptovateľnú novotu v odvolacom konaní.

8. Žalobca v odvolaní neuviedol žiadne ďalšie relevantné námietky, ktoré by boli spôsobilé privodiť zmenu alebo zrušenie odvolaním napadnutej časti rozhodnutia súdu prvej inštancie, preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti, t.j. vo výroku, ktorým žalobu vo zvyšnej časti zamietol (druhý výrok) a v závislom výroku o nároku na náhradu trov konania (tretí výrok) podľa § 387 ods. 1, 2 C.s.p. ako vecne správny potvrdil.

9. Žalovaný bol v odvolacom konaní úspešný a preto podľa § 396 ods. 1 s použitím § 255 ods. 1 CSP by mal (potenciálny) nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Žalovaný si však žiadne trovy odvolacieho konania neuplatnil a keďže existenciu účelne vynaložených trov odvolacieho konania žalovaného nemal odvolací súd preukázanú ani zo spisu (k odvolaniu žalobcu sa nevyjadril), odvolací súd mu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

10. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).